8 Μάρτη 2026: ημέρα πένθους και οργής – καμία ειρήνη με τη βαρβαρότητα του κεφαλαίου

Η φετινή 8η Μάρτη μετατρέπεται σε μια κραυγή οργής και διεκδίκησης, καθώς το αποτρόπαιο εργοδοτικό έγκλημα στο εργοστάσιο της Βιολάντα στέρησε τη ζωή σε πέντε εργαζόμενες γυναίκες, αποκαλύπτοντας την πραγματική φύση της εργασιακής γαλέρας. Οι πέντε γυναίκες που εγκλωβίστηκαν και κάηκαν ζωντανές είναι τα θύματα μιας εγκληματικής πολιτικής που τοποθετεί τα κέρδη των βιομηχάνων πάνω από κάθε μέτρο προστασίας, μετατρέποντας τους χώρους δουλειάς σε κρεματόρια για να μην διαταραχθεί η «ανάπτυξη» των εθνικών ευεργετών.

Δεν αρκούμαστε στην τιμωρία ενός προσώπου, αλλά παλεύουμε για τη ριζική ανατροπή αυτής της βαρβαρότητας. Απαιτούμε την άμεση εφαρμογή αυστηρών μέτρων υγιεινής και ασφάλειας σε όλους τους χώρους δουλειάς, γιατί δεν θα δεχτούμε καμία άλλη θυσία για τα κέρδη τους. Διεκδικούμε ίση αμοιβή για ίση εργασία, καθώς και τη νομιμοποίηση και τα πλήρη δικαιώματα για όλες τις μετανάστριες εργάτριες που υφίστανται την πιο άγρια εκμετάλλευση. Παράλληλα, παλεύουμε για τη δημιουργία κρατικών δομών στήριξης για τα θύματα της έμφυλης βίας και της εργοδοτικής τρομοκρατίας, ώστε καμία γυναίκα να μην είναι μόνη και ανυπεράσπιστη απέναντι στην κρατική και εργοδοτική αυθαιρεσία.

Στον αγώνα μας αυτό, προσθέτουμε την επιτακτική ανάγκη για δραστική μείωση των ωρών εργασίας χωρίς καμία μείωση μισθού, ώστε να μπει τέλος στην εξάντληση που οδηγεί σε εργατικά ατυχήματα, και απαιτούμε την άμεση επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας που έχουν λεηλατηθεί από τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις. Διεκδικούμε τη γενναία αύξηση των κρατικών δαπανών για την Υγεία και την Παιδεία, απαιτώντας να σταματήσει η αιμορραγία δισεκατομμυρίων προς τους ΝΑΤΟϊκούς

εξοπλισμούς και τις πολεμικές επεμβάσεις, και να δοθούν τα χρήματα αυτά για την κάλυψη των αναγκών των θυμάτων της φτώχειας και του πολέμου. Παλεύουμε για την πλήρη διαλεύκανση όλων των εγκλημάτων κρατικής και εργοδοτικής συγκάλυψης, από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι τη Βιολάντα, απαιτώντας να μπει τέλος στην ατιμωρησία που προστατεύει το κεφάλαιο.

Αυτή η 8η Μάρτη δεν είναι μέρα για γιορτές, αλλά μέρα σύγκρουσης. Η μοίρα των νεκρών εργατριών στα Τρίκαλα είναι αδιαχώριστη από τον αγώνα των γυναικών στο Κονγκό που θάβονται στις στοές, των γυναικών στην Παλαιστίνη που ξεκληρίζονται από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και των μαθητριών στο Ιράν που θάφτηκαν κάτω από τις βόμβες των ΗΠΑ και Ισραήλ. Δεν θα επιτρέψουμε καμία συγκάλυψη και κανένα ξεχασμένο έγκλημα.

Όλες και όλοι στο άγαλμα Κολοκοτρώνη στη 1.30 μ.μ.

Κίνηση “Απελάστε τον Ρατσισμό” – Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών